

[Ib Christensen.]

stemningskampagners tid — får mulighed for at kommunikere med befolkningen, således at befolkningen ikke kommer i den situation, at de under en hektisk valgkamp på to eller tre uger pludselig opdager, at der findes en hel del partier, hvis synspunkter de aldrig fik at høre, for de var ikke repræsenteret i folketinget og kom derfor højst to gange om året til orde i Danmarks radio, og pludselig opdager, at der er en hel masse politiske alternativer. Jeg tror, at en af de ting, der har medvirket til det kaotiske i den sidste valgkamp og folks hurtige meningsskift, simpelt hen har været, at man havde forsømt den direkte politiske kommunikation fra de politiske partier via Danmarks radio til befolkningen. Ikke i stedet for den politiske orientering, naturligvis ikke, men således at man, ligesom man har fast spalteplass i visse dagblade, også kunne få sendetid i Danmarks radio. I Holland, hvor man i højere grad end her i landet har respekt for de politiske mindretal, har man i mange år haft en sådan ordning, og det burde også gennemføres her.

Den anden side af sagen er medarbejdernes ytringsfrihed, og her gælder det at undgå manipulation og ensidighed. Flere ordførere har hver ud fra deres forskellige synsvinkler været inde derpå. Jeg vil godt om dette begreb ensidighed sige, at det er naturligvis ensidigt, hvis man kører en serie om arbejdsmarkedspolitik og kun hører den ene af parterne, hvad enten det er arbejdsgiverne eller arbejdstagerne, og udelukkende lader den komme til orde, måske med forkerte påstande, ikke giver lejlighed til dementi og i udsendelse efter udsendelse kun repræsenterer det ene synspunkt. Men det er nøjagtig lige så ensidigt, når man laver nogle lukkede udvalg af etablerede erhvervsorganisationer, der kører f. eks. landbrugsudsendelser i radioen — bare tag det som eksempel — hvor radioen fungerer som et forlænget PR-instrument for landbrugsrådet eller lignende kredse. Det er nøjagtig lige så ensidigt, nøjagtig lige så uforsvarligt. Det er ikke nok at sige, at alsidigheden kan man få derved, at man har både underholdende udsendelser, venstreorienteret orientering om arbejdsmarkedets forhold og måske højreorienteret orientering om visse erhvervsforhold. Nej, alsidigheden må være inden for de enkelte

emnekredse, således at man får alsidigheden frem, både når det drejer sig om arbejdsmarkedets forhold, og når det drejer sig om landbrugsforhold og andre erhvervsforhold. Just deri må alsidigheden bestå.

Det er selvfølgelig en af radiatorådets opgaver at sikre, at denne alsidighed finder sted, men ikke at lukke munden på medarbejderne, for selvfølgelig skal de, hvis det er kvalificerede kommentatorer, have adgang til at give deres mening til kende, også med hensyn til dansk indenrigspolitik, selv om jeg som repræsentant for et parti, der før den 4. december 1973 ikke var i folketinget, nok kunne undre mig lidt over, at en eller to indenrigspolitiske kommentatorer kunne komme til orde to-tre gange om ugen, mens jeg fik chancen måske højst to gange om året. Men det var jo et led i de politiske des-siner, som det politiske radiatoråd udstikker og fremdeles vil udstikke — i endnu højere grad hvis den nye lovs ikrafttræden ikke bliver udsat.

Jeg skal endelig sige med hensyn til dette dødssyge projekt med de amtsvalgte repræsentanter: tag dog i hvert fald og udsæt det afsnit af loven. Det er jo simpelt hen bare at give nogle ben ud, det er noget, der ingenting betyder, de har jo ingen kompetence. Lad os i hvert fald få det strøget af loven, hvis ikke folketingets flertal vil gå med til at udsætte lovens ikrafttræden, som det burde, så vi kunne få loven virkelig gennemarbejdet og få en lovgivning, der kunne sikre mod politisk manipulation og også sikre friheden i æteren. Lad os få det element væk.

Jeg kunne tænke mig, at det blev erstattet af noget andet, nemlig offentlige lytter- og seermøder rundt omkring i landet, ikke bare disse møder, hvortil man inviterer nogle lytterforeninger og nogle erhvervsorganisationer osv., men hvor den almindelige seer jo aldeles ikke får lov til at være med og diskutere tingene direkte med Danmarks radios medarbejdere. Hvorfor kan man ikke lave disse møder offentlige, hvorfor er det altid og i enhver sammenhæng det etablerede, der hele tiden bekræfter sig selv?

Mit parti har ikke megen sympati for dette system. Vi ønsker ikke hverken manipulation eller begrænsning af ytringsfriheden og heller ikke, at dette ting direkte eller indirekte tiltvinger sig en politisk kontrol, som det ikke har ret til at tiltvinge sig. Vi